

UHF den rekordů 2023 aneb dva blázni na kopci

Karel Nekula, OK1ELE ok1ele@seznam.cz

Tomáš Kavalír, OK1GTH kavalir.t@seznam.cz

Někdy v půlce září jsem dostal nabídku od Tomáše OK1GTH zase něco společně podniknout. Bylo tedy předem jasné, že to začne menší (spíš nakonec větší) technickou výzvou a skončí to nějakým zážitkem, ideálně i vysíláním. ☺

Tak jsme společnými silami začali projektovat a vyrábět mobilní stožár číslo 3. Vstupní požadavky byly na první pohled jednoduché. Na běžné plato délky 5,5m vytvořit sklápěcí mechanismus pro stavbu populárního stožáru TA19. Tento úkol je na první pohled jednoduchý, ale snažili jsme se to uzpůsobit tak, aby to zvládl postavit člověk sám. Další podmínkou je, aby na podvalník mohl najet ještě druhým vozíkem s druhým 16m stožárem, hi. Nakonec to až tak jednoduché nebylo, především díky atypické konstrukci spodní části stožáru TA19. Návrh konstrukce nám zabral asi jen pár hodin, pak přišlo na řadu 3D modelování, optimalizace a konstrukce. Finální realizace nám zabrala necelý týden. Celá anabáze skončila vlastně jen den před závodem a tak jsme již v pátek odpoledne zkoušeli před mnoha lety zakoupený a nevyzkoušený stožár vysunout aspoň do nějaké rozumné pracovní výšky. Je to dobré, vše funguje, jak má.

Je tu sobota ráno a vrcholí balení! Balíme dost velkou hromadu techniky. I přes to, že pojedeme jen 2 pásma, máme toho strašně moc! Hromady kabelů, lan, kotevních kolíků a různého nářadí včetně toho kdyby náhodou! Něco málo před 11 hodinou vyrážíme na kopec s plně naloženou VW T4 Caravelle 4x4 (naštěstí v dlouhém provedení), za kterou je zapřažen podvalník s TA19, na kterém je umístěn ještě druhý vozík s druhým stožárem – slušná pout'ová atrakce budící pozornost především na dálnici.

Cílem naší cesty je Škarmanka 888 m n m. Cesta byla časově náročnější než obvykle (především díky nákupu proviantu), ale ve 12:30 jsme na kótě. Rychlý průzkum, parkování soupravy a jde se stavět. Z vlekostožáru číslo tři sjíždí vlekostožár číslo dvě, jdeme ho zkusit postavit bez auta. Máme tu upravený zavrtávací kolík doplněný o kouli tažného zařízení a o ten vlek primárně zakotvíme. Tato konstrukce funguje nad očekávání spolehlivě. Každý stavíme svůj setup, ale i tak občas pomáháme jeden druhému hlavně kvůli úspoře času. Ze začátku to vypadalo, že ve stavbě vedu já, ale nakonec těsně vyhrál Tomáš.

Během stavby nás náhodou navštívil jeden z unlis členů klubu OL3Y z Čerchova a vyslechli jsem si neveselý příběh o postupném ukončení činnosti tohoto známého závodního klubu ze špičkové kóty, jakou Čerchov bezesporu je. Chvilí si s námi pán povídal a pak nám popřál hodně úspěchů a šel dál. Hlavní stožár pro 70 cm je vysunut pouze na 16-17 m s ohledem na nárazový vítr, který předpověď slibovala a který začal ukazovat svoji sílu již při příjezdu na kopec. To nejhorší ale mělo přijít v noci a celkem to byl fučák.

Necelou půlhodinu před závodem stojí i stožár pro 23 cm a také není z preventivních důvodů vytažen na plno, ale jen na 12 m, aby alespoň koukala parabola nad stromy. Tomáš startuje agregát (tj, rozumně provedenou invertorovou centrálu GUDE z Lidlu s trvalým výstupem 3,2 kW) a začíná zkouška zařízení včetně naražení malého soudku s pivem. Je to dobré, vše vysílá, jak má a tak připravíme deník, aby se mohlo závodit. Než objevíme první zásadní problém, přijíždí Míra OK2MG.

Během pokecu zjišťuji, že nemáme připojení k internetu! Jako druhý na to navazující problém byla absence databáze stanic v Tomášově novém notebooku. Já databázi ve svém PC nemám a tak začal boj o internet! Nejdříve posouvám LTE modem z jedné strany auta na druhou. To nepomáhá, tak připojuji modem na baterii a procházím okolí auta a hledám, kde se ukáže zelená kontrolka. Ale LTE si s námi hraje stále na schovávanou a ani nepomohlo dát na telefonech režim letadlo u všech zúčastněných. V jednu chvíli se kontrolka rozsvítila zeleně a pak už nic. Míra hlásí, že jemu data fungují a tak nám dělá hotspot, abychom si mohli stáhnout databázi. Databázi máme, ale nějakou chybou nekompletní. Ale už není čas, začíná závod! Tomáš usedá k rádiu a už jede CQ v 6h kategorii, kde se každá minuta počítá. Nastavení deníku tučňák jsme zvládli dobře a tak mohu jít po 3 QSO dál hledat internet. Nejprve zkouším modem pověsit na strom směrem do vnitrozemí, ale to nepomáhá. Ještě zkouším několik dalších míst včetně zavěšení kufru s modemem 8 m vysoko mezi stromy. Už jsem se dostal přes 150 m od vysílacího místa, ale stále nic! Zkouším dát modem i na stožár, také bez úspěchu. A tak zkouším jít ještě na opačnou stranu, směrem do DL. Už to málem vzdávám a najednou mi začne cinkat mobil. Asi 20 zpráv na WhatsAppu a pár emailů. Super máme internet! Zapínám speedtest a hledám vhodnou větev, kam kufr pověším. Hotovo, Tomáš hned rozjíždí při CQ ještě KST chat a já si jdu teprve srovnat rotátor a udělat první spojení.

Ta moje 23cm (s mezifrekvencí 146MHz na SDR IC-705) si nedokáže moc dobře poradit s QRO na 70 cm a tak mám skoro pořád OVF nebo jen S9 šum. Je to v háji, SDR má prostě hodně nízko své limity a na příště máme, co zlepšovat. Zkouším sáhnout na RF gain, ale moc to nepomáhá. Dělán pár spojení, ale máloco poskládám na první dobrou. Dnes už vím, že zásadní problém bude někde v konstrukci LNA od SG-Labu. A tak spíš než závodění se věnuji točení piva pro Tomáše a pak si dávám svačinu. Necelé dvě hodiny po začátku závodu mám 8 bídých spojení, Tomáš už má přes 80. Během večera ještě přijíždí na návštěvu druhý Tomáš OK1DWQ se synem, okouknout, jak vysíláme a zkontrolovat dodržování pitného režimu a jestli nepřekračujeme povolený výkon, hi. Situace na mé RX cestě se zlepšila až poté, co Tomáš odvysílal svojí půlku z 6h kategorie. Rozjelo se to, pomalu začala spojení přibývat, ale začala se objevovat únava. Na tento závod jsem nebyl příliš v kondici a tak to balím už kolem 22 hodiny.

Jdeme přeskládat auto do spacího provedení. Tentokrát to není žádný velký luxus, pouze matrace na podlaze auta a hlavy máme pod stolem pracoviště pro 23 cm. Já spal vcelku tvrdě, ale Tomáše budil silný vítr, jak houpal autem, navíc ho trápila obava o oba stožáry, respektive jejich případný pád na naše vysílací auto. Spaní pod stolem bylo jako spaní v rakvi, takže stávání brzo bylo vlastně vysvobozením a opět víme, co na příště vylepšit.

Ráno jsem začal rozcvičkou - ležením na strom, abych dal do LTE modemu nabitou baterii a pak snídane a nějaká ta duševní potrava ve formě čtení novinek na internetu. Během toho Tomáš opět startuje agregát a hodnotí, že benzínu máme bohatě, že můj QRP provoz skoro nic nežere – asi to chce taky přidat nějaký PA k mému 25 W setupu, pokud nám to IARU nezkrouhnou na 10W!

Tak už zase spokojeně závodíme, každých pár minut na mě Tomáš volá, co se povedlo za zajímavé spojení. Jak se vysílá na 70 cm, tak už zase začíná být v autě pěkně teplo od GS35. Jen mě stále víc škrábe v krku a hodnotím, že příště místo piva, vezeme raději láhev něčeho ostřejšího pro desinfekci. Než Tomáš odvysílal svoji druhou půlku závodu, začínám ztrácet hlas. Nedokážu si představit, že bych jel tempo, co Tomáš, protože to bych asi nemluvil už večer. Tomáš má hotovo. Hlásí, že má

nový osobní rekord, 55k bodů za 6h, což je oproti loňskému roku +23k bodů. Je jasné, že tento výsledek potěší a vyváží vstupní náklady a Tomáš tajně doufá v bednu v IARU UHF 6H category.

Na 70cm bylo použito hezky fungujícího TRXu IC9700 doplněného o 1kW PA a cca 25m Ultraflex13 (pružný coax s rozumným útlumem) a 2x 23el. Na 23cm můj homemade setup tvořený SGLabem s malým 25W PA umístěným přímo u paraboly (tzv. velryba) a dolů k mezifrekvenčnímu TRX již jen napájecí a ovládací kabely. Na obou pracovištích byl použit perfektní deník „Tučnák“ od Ládi OK1ZIA – vše fungovalo bez jediného problému včetně sledování potencionálně využitelných letadel pro dálková spojení odrazem od nich a konzole pro KST chat.

Kolem 10:30 stahujeme 70cm stožár dolů a poté Tomáš vyráží na terénní elektrokoloběžce na průzkum okolí. Já zůstávám u rádia a snažím se o lov dalších spojení. Vcelku se mi nedaří nebo spíše jsem od toho čekal více. Své volání jedu už z dávače, protože už jen mluvit mi dělá velké potíže. S ohledem na blížící se avizovaný silný déšť závod v poledne vzdávám.

Tou dobou už se vrátil i Tomáš a tak začíná balení a úklid. Jde nám to vcelku dobře, za necelé dvě hodiny máme sbaleno. Jen jsme v závěru trochu zmokli. Máme tu závěrečnou kontrolu, že po nás nic na kótě nezbylo a jedeme domů. Cestou dolů z kopce začalo velmi silně pršet a jsme opravdu rádi, že jsme v autě, do kterého neprší. Stihli jsme to tak akorát. Cestou u Domažlic ještě děláme kontrolu upevnění nákladu a poté na plný plyn vyrážíme domů, tedy směr Plzeň.

Domů jsme dorazili vcelku rychle, jen vybalování a přestavba vleku do původní funkce, nám zabrala několik následujících dní. Léčba bolesti v krku, rýmičky a kašle (což jsou nejzákeřnější chlapské nemoci), mi zabrala více než týden, ale celkově to stálo opravdu za to a těšíme se, až zase podnikneme nějakou podobnou šílenost! A jak se říká, zážitek nemusí být pozitivní, ale stačí když, je silný.☺

73! de OK1ELE a OK1GTH

